

Predikan

4 i påsk 2017, årg. 3

Psalmer: 238 B, 641:7, 214, 292 B, 197

Pär-Magnus Möller

Det är ytterst få människor som kommer till tro genom att läsa bibeln, en kristen bok eller lyssna på ett strålande föredrag. Ytterst få människor kommer till tro på grund av en gudstjänst eller ens en ypperligt strålande predikan. Ibland är det bra att komma ihåg att det är så. De flesta människor kommer till tro för att de möter andra kristna och i deras liv ser Guds rike.

Bibeln, alla de s.k. kristna böckerna, alla gudstjänster och predikningar – allt vi pysslar med i församlingens liv är till för oss som redan tror, för att vi skall växa, för att vi skall mogna och kunna bära frukt i våra liv.

Det är därför kristen tro är så enkel. Du behöver inte ha en massa kunskap om treenighetläran eller dogmatiska förklaringar på vad inkarnationen betyder – du behöver bara en sak: lev nära Jesus och församlingen och låt dig bli älskad – först då kan du bära frukt, först då kan du älska andra hem till Jesus.

Jag tänker ibland på de första lärjungarna, vad de egentligen visste... det kan inte varit mycket. De var utbildade fiskare, kunde troligtvis varken läsa eller skriva – kunskapen i skrifterna var väl normal för tiden – de var ganska normala och enkla människor. Ändå var de just dem Jesus sände ut att förkunna evangelium i världen. Vad hade de att berätta, vad hade de att bjuda in till?

Ja, de hade inga kyrkor, inga hem, de hade ingenting som praktiskt gjorde det trevligt att berätta om Jesus på ett mysigt sätt. De sakade djupare teologisk reflektion kring Jesus person och handlingar – den formulerades mycket senare... Men de hade något som var starkare än allt detta, de hade en erfarenhet av en kärlek som totalt förändrat deras världsbild – totalt.

De hade en erfarenhet av vem Gud var som var så stark att ingenting kunde stoppa dem. Tecknet på den kärlek uppstod då två eller tre samlades i Jesus namn – då uppstod nämligen en kärlek mellan dem som öppnade himmelrikets portar, inte bara för de inblandade utan också för dem som såg dem. Det är därför Jesus säger: ”Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek”

Vad är egentligen den här kärleken som Jesus så ofta tjarar om – det är ju lätt att säga, men vad är det?

Kärleken är ett tillstånd. Kärleken är en relation. Kärleken är det tillstånd och den relation som råder när allt är som det skall vara, såsom Gud tänkt. Kärleken är shalom. Kärleken är Guds rike.

Så enkelt är det.

Kärleken är en ny världsordning. Den är inte en utopisk dröm, inget flummigt - 68 revolutionärt. Det är ett sätt att leva.

Jesus säger ju det själv: så som jag har älskat er skall ni älska varandra. Därefter låter han tvätta våra fötter, säger att den minste är den störste, att vi skall tjäna varandra, att vi skall bära varandras bördor, att vi skall följa honom på vägen upp mot lidandet för alla människor – för får vi dela hans lidande i denna kamp så skall vi också få dela härligheten.

Kärleken är ett sätt att leva. För att leva det liv kan kallar till måste vi först av allt öva försoning och förlåtelse. Utan det är all strävan efter kärlekens liv totalt omöjligt. Det är därför korset måst stå i centrum för varje kristnes liv. Det är därför Paulus säger när han besöker församlingen:

Det enda jag ville veta av när jag var hos er, det var Jesus Kristus, den korsfäste Kristus. 1 Kor 2:2

– d.v.s. lever församlingen det liv Jesus kallat dem att leva – kärlekens liv där de älskar varandra i Jesu efterföljd så att andra kan dras in i denna kärlek? Lever de i den försoning han kallar oss alla att leva i – i den förlåtelse som ger liv?

Kärlekens väg är ganska konkret. Men det finns faror som vill locka oss bort från den, och de är luriga att hålla sig borta från.

Den största faran är blindheten – med det menar jag blindheten att inte se att Kristus är i den jag möter:

Om någon säger: "Jag älskar Gud" men hatar sin broder, då ljuger han. Ty den som inte älskar sin broder, som han har sett, kan inte älska Gud, som han inte har sett. 1 Joh 4:20

Jesu kärlek omfattar alla lika mycket. Det gör det komplicerat för oss – för det betyder att han älskar komplicerade Kalle lika mycket som snälla Sara. Kalle som hela tiden gör allt det där dumma som jag inte tycker om måste jag älska på samma sätt som jag älskar snälla Sara som gör precis som man skall.

Det behöver inte betyda att jag med automatik tycker om Kalle lika mycket som Sara – men jag måste se honom som den broder i Kristus han är. Om jag inte gör det stänger jag ute Gud ur mitt liv. D.v.s. om jag inte älskar Kalle – d.v.s. lever

med honom som den broder han är – så älskar jag inte Gud. Det är så nära Jesus knutit sig till oss och varandra.

Vi lever alla i den här blindheten – det är därför mörkret och otron ibland är så stora inom oss. Men Jesus vill hjälpa oss att älska – han vill förvandla oss till hans likhet. Det är det som det kristna livet handlar om. Jesus vill byta ut våra stenhjärtan mot hjärtan av kött. Det finns en övning och en väg för det – Jesus är den vägen... Följ mig säger han.

Det kristna livet är en ständig vandring – en vandring bort från alla våra misslyckanden och tillkortakommanden – en vandring mot fullkomligheten: bli fullkomliga, liksom jag är fullkomlig, säger ju Jesus.

Vi kristna är inte perfekta – men vi övar oss att bli perfekta – och en dag skall vi lyckas – en dag skall Jesus bli allt i alla och vi ett i honom – och allt skall bli shalom, Guds rike – kärlek.

Än är vi inte där – men Jesus har kallat oss samman som församling för att vi inte skall komma bort från honom, för att vi skall öva oss att älska varandra, för att vår kärlek skall ha en plats där den blir synlig för världen.

Vad skall vi då göra för att det skall bli så? Vi behöver främst bli medvetna om varför vi är här – vi behöver lära känna varandra bättre, vi behöver arbeta tillsammans, vi behöver öva blicken som gör att vi ser Kristus i varandra. Så enkelt är det. Detta är vår kyrka, vår gudstjänst, vår gemenskap – vad vill vi?

Jesus är här – han är med på det mesta så länge det bygger upp... han vill att vi skall vara frimodiga.

Det är inte så komplicerat – vore det komplicerat skulle nog hela Gudsrikesprojektet gå under innan det börjat – lärjungarna var vanliga människor, mindre utbildade än någon av oss. Det enda de hade var en djup, djup erfarenhet av den kärlek som besegrar allt – den har vi också.

Ett nytt bud ger jag er, säger Jesus: ”att ni skall älska varandra. Såsom jag har älskat er skall också ni älska varandra. Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek”... så enkelt är det!